

Ciężko wyobrazić sobie współczesną łazienkę, kuchnię czy budynek użyteczności publicznej bez podłogi z płytek ceramicznych. Glazura albo terakota – same odporne na oddziaływanie wody, nie stanowią jednak wodoszczelnego zabezpieczenia warstw podłogowych i sufitu w niższych kondygnacjach. Żeby uniknąć nieplanowanych remontów warto, już projektując łazienkę, założyć zastosowanie materiałów do uszczelnienia podłoża.

pod wpływem chlorowanej wody wodociągowej czy też wody wapiennej.

Sucha zaprawa przed układaniem

Gruntowne przygotowanie podłoża

Zakładamy, że do tej pory w kuchni, łazience, czy innym pomieszczeniu, które może być narażone na zawilgocenie wykonany jest tylko betonowy jastrych. W pierwszej kolejności należy więc wyrównać powierzchnię samoczynnie wygładzającą się zaprawą – Ceresit CN 72 o zakresie stosowania od 2 do 20 mm. Podłoże, na którym robić będziemy wylewkę trzeba wcześniej oczyścić z ewentualnych zabrudzeń, dokładnie odkurzyć, a potem za-

gruntować. Preparat gruntujący – Ceresit CT 17 – wylewa się na powierzchnię jastrychu i rozprowadza pędzlem lub miękką szczotką tak, żeby zapobiec tworzeniu się kałuż. Posadzkę można wylewać w około 4 godziny od zagruntowania. Masę rozprowadzamy długą metalową pacą lub listwą zgarniającą z wysuwanymi bolcami dystansowymi. Po 3 godzinach od wylania, po stwardniałej warstwie CN 72 można już chodzić. Teraz właśnie jest czas na zabezpieczenie

Do pomieszczeń „mokrych” w budownictwie mieszkaniowym zalicza się wszystkie te, w których znajdują się punkty poboru wody i urządzenia wodno-kanalizacyjne, a więc: łazienki, toalety, pralnie i kuchnie. Warstwy uszczelniające stanowią niezbędne zabezpieczenie podłoża w czasie możliwych awarii, np. ciekącej pralki. Za ogólną zasadę przyjmuje się, że obszar wymagający uszczelnienia sięga minimum 20 cm powyżej i na boki poza obrys kabiny prysznicowej, wanny czy umywalki (uwzględniając miejsce wypływu wody) i schodzi w dół, aż do posadzki. Oczywiście uszczelnienia wymagają również jastrychy podłogowe i dolne pasy ścian do wysokości minimum 20 cm.

Bezpośrednio na warstwie uszczelniającej klei się płytki ceramiczne, które dodatkowo stanowią zabezpieczenie przed oddziaływaniami mechanicznymi.

Do uszczelnień podłoży narażonych na działanie wilgoci polecamy

dwie powłoki uszczelniające – jednoskładnikową – Ceresit CL 51 i dwuskładnikową Ceresit CL 50. Wszystkie materiały uszczelniające Ceresit są elastyczne – mogą więc być stosowane na podłożach sztywnych i odkształcalnych (np. na lekkich ściankach działowych, ogrzewanych podłogach). Posiadają również zdolność do krycia istniejących w podłożu rys. Produkty różnią się od siebie składem, właściwościami roboczymi, sposobem ich przygotowania do użycia i parametrami końcowymi. Wszystkie jednak uzyskują wysoką przyczepność do podłoża betonowego, nie zmieniają również swoich właściwości

stropu przed ewentualnymi szkodliwymi skutkami działania wilgoci.

Izolowanie? Łatwe zadanie!

Zanim przystąpimy do nanoszenia hydroizolacji, powierzchnię powinno się przeszliować grubym papierem ściernym i dokładnie odkurzyć. Podłoże należy następnie ponownie zagruntować preparatem Ceresit CT 17 i odczekać ok. 4 godzin. Po tym czasie można przystąpić do wymieszania składników powłoki (w przypadku zastosowania Ceresit CL 50) – przy tej czynności niezbędne jest użycie wiertarki z mieszadłem. Powłokę najlepiej jest nakładać stalową pacą lub pędzlem. Aby uzyskać pewną, wodoszczelną przeponę, konieczne jest naniesienie 2 warstw preparatu Ceresit o łącznej grubości ok. 0,8 mm. Drugą warstwę można nanosić nie wcześniej niż po upływie 0,5 godziny. W pierwszej kolejności powłoką pokrywa się pasy wzdłuż naroży ścian i połą-

czeń ścian z posadzką oraz miejsca przejść rur instalacyjnych. Wszędzie tam gdzie warstwa uszczelniająca wymaga dodatkowego wzmocnienia (przede wszystkim naroża ścian) stosować trzeba elastyczną taśmę Ceresit CL 152, narożniki, albo specjalne kołnierze. Wkleja się je w świeżą, pierwszą warstwę powłoki i pokrywa całość drugą warstwą materiału.

Po upływie 16 godzin od naniesienia drugiej warstwy przepony można przystąpić do mocowania płytek ceramicznych używając np. zaprawy klejącej Ceresit CM 17 lub CM 18. Przy płytkach podłogowych o dużym rozmiarze godną polecenia jest – zaprawa o ciekło-plastycznej konsystencji – Ceresit CM 19. Po podłożu zaprawę rozprowadza się pacą zębata. Wielkość zębów dobieramy w zależności od wielkości płytek. Im większe wybraliśmy płytki, tym większe powinny być zęby pacy. Terakoty nie układamy na styk, lecz zachowując szerokość spoin. W pomieszczeniach narażonych na wilgoć świetnie sprawdza się Spoina Ceresit CE 40 aquastati. Jest ona elastyczna i odporna na wnikanie wody. Niska nasiąkliwość decyduje również o walorach estetycznych spoiny – krople utrzymują się na jej powierzchni dając oryginalny efekt perlanych kropelek rosy (aquastatic). Nowa spoina posiada także inne zalety – ma dużą odporność na zabrudzenia, a elastyczność sprawia, że z powodzeniem moż-

na ją stosować zarówno wewnątrz (również na konstrukcje z ogrzewaniem podłogowym) jak i na zewnątrz budynków. Jest także bardziej odporna na zarysowania, ścieranie i uszkodzenia powierzchniowe. Naroża (w połączeniach z cokolikiem) uszczelniamy silikonem Ceresit CS 25.

*CENTRUM
EDUKACJI BUDOWLANEJ CERESIT*

Henkel Polska Sp. z o.o.
ul. Domaniewska 41
02-672 Warszawa
tel. (22) 56 56 300, faks (22) 56 56 309
www.ceresit.pl

Wybór zaprawy lub kleju zależy od dwóch ważnych czynników: jakości podłoża i rodzaju płytek.

- Podłoża nieodkształcalne to sztywne elementy żelbetowe i betonowe (wiek powyżej 6 miesięcy), monolityczne jastyrychy podłogowe i tradycyjne wyprawy tynkarskie (wiek powyżej 28 dni). Do mocowania płytek na tych podłożach używa się zwykłych zapraw klejących. Do zapraw tych należą – Ceresit CM 9 (polecana do wnętrz budynków), Ceresit CM 11, oraz Ceresit CM 117 – polecana do płytek gresowych.
- Podłoża odkształcalne: zmieniają swoją geometrię pod wpływem drgań i obciążeń. Są to np. wiotkie ścianki działowe i warstwy podłogowe wykonane z płyt wiórowych lub gipsowo-kartonowych. Odształcaniom ulegają także elementy budynku narażone na duże wahania temperatury np. ogrzewane podłogi. Materiały mocujące płytki na podłożach odkształcalnych muszą odznaczać się odpowiednią elastycznością. Do takiego rodzaju podłoży świetnie nadają się – Ceresit CM 17 oraz Ceresit CM 18
- Podłoża krytyczne: stwarzają zaprawom klejącym gorsze warunki przyczepności. Są to np. stare, dobrze trzymające się płytki

ceramiczne (kiedy nie ma potrzeby ich skuwania), szkło, płyty drewnopochodne, mocne i dobrze przyczepne powłoki malarskie, wodoszczelne i elastyczne przepony. Do podłoży krytycznych zalicza się także podłoża gipsowe, anhydrytowe, gazobetonowe czy też „młody” beton (wiek od 3 do 6 miesięcy). Materiały mocujące płytki do podłoży krytycznych, oprócz zwiększonej przyczepności, powinny charakteryzować się zwiększoną elastycznością. Takie wymagania spełnia zaprawa Ceresit CM 18.

- Jeśli chodzi natomiast o rodzaj płytek, trzeba pamiętać, że do przyklejenia niektórych też nie wystarczy tzw. zaprawa podstawowa. Do takich należą np. płytki gresowe, które charakteryzują się niską nasiąkliwością i wymagają zapraw o zwiększonej elastyczności. Do przyklejania gresów polecamy więc Ceresit CM 117 (wnętrza), albo CM 17 (wewnątrz i na zewnątrz budynków).
- Kolejną grupą płytek o „specjalnych wymaganiach” są płytki o dużych rozmiarach (o bokach powyżej 45 cm). Do ich mocowania używa się mas o ciekło-plastycznej konsystencji, takich jak Ceresit CM 19.